

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 30/10
14.04.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Мирјане Ивић, чланова већа, и саветника Врховног касационог суда Гордане Бурлић, као записничара, у кривичном предмету против окривљених Т.В, због кривичног дела пореске утаје из члана 229. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и окривљеног М.М, због кривичног дела пореске утаје из члана 229. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз.бр.746/09 од 03.08.2009. године, подигнутом против правноснажног решења Општинског суда у Крагујевцу Кв. бр. ... од 25.03.2009. године и решења Окружног суда у Крагујевцу Кж. бр. 336/09 од 19.05.2009. године, у седници већа одржаној 14.04.2010. године у присуству браниоца окривљених, а у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца и окривљених, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз.бр.746/09 од 03.08.2009. године и УТВРЂУЈЕ се да је правноснажним решењем Општинског суда у Крагујевцу Кв. бр. ... од 25.03.2009. године и решењем Окружног суда у Крагујевцу Кж. бр. 336/09 од 19.05.2009. године повређен закон у корист окривљених Т.В. и М.М. – одредба члана 274. став 1. тачка 4. Законика о кривичном поступку, док се у делу који се односи на повреду закона из одредбе члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ОДБИЈА као неоснован.

Образложење

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. бр. 746/09 од 03.08.2009. године против правноснажног решења Општинског суда у Крагујевцу Кв. бр. ... од 25.03.2009. године и решења Окружног суда у Крагујевцу Кж. бр. 336/09 од 19.05.2009. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП и повреде одредбе члана 274. став 1. тачка 4. ЗКП, с предлогом да се уважи захтев и утврди да је у означеним решењима повређен закон у наведеном смислу.

Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, заједно са наведеним решењима, па је по оцени навода у захтеву за заштиту законитости нашао:

Захтев је делимично основан.

Решењем Општинског суда у Крагујевцу Кв. бр. ... од 25.03.2009. године одлучено је да нема места оптужби против окривљеног Т.В. због основане сумње да је извршио кривично дело пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. КЗ и против окривљеног М.М. због основане сумње да је извршио кривично дело пореска утаја из члана 229. став 1. КЗ, по оптужници Општинског јавног тужиоца у Крагујевцу Кт.бр.771/07 од 14.11.2008. године, па се кривични поступак обуставља.

Решењем Окружног суда у Крагујевцу Кж. бр. 336/09 од 19.05.2009. године, одбијена је као неоснована жалба Општинског јавног тужиоца у Крагујевцу, изјављена против првостепеног решења.

Основано се у захтеву за заштиту законитости истиче да је означеним решењима Општинског и Окружног суда у Крагујевцу учињена повреда кривичног закона – одредбе члана 274. став 1. тачка 4. ЗКП.

Наиме, увидом у списе предмета је утврђено да је Општински јавни тужилац у Крагујевцу поднео оптужницу Кт. бр. 771/07 од 13.11.2008. године против окривљеног Т.В, због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. КЗ и окривљеног М.М, због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 1. КЗ. Бранилац окривљених Т.В. и М.М. поднео је приговор на оптужницу, па је поводом овог приговора првостепени суд нашао да нема места оптужби против ових окривљених и кривични поступак обуставио налазећи да нема довољно доказа да су окривљени основано сумњиви за дела која су предмет оптужбе.

Против наведеног решења првостепеног суда, жалбу је изјавио Општински јавни тужилац у Крагујевцу, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, с предлогом да се првостепено решење укине или преиначи.

Поступајући по жалби Општинског јавног тужиоца, Окружни суд у Крагујевцу је одбио као неосновану жалбу Општинског јавног тужиоца, налазећи да је првостепени суд правилно поступио када је усвајањем приговора браниоца окривљених утврдио да нема места оптужби Општинског јавног тужиоца у Крагујевцу Кт. бр. 771/07 од 13.11.2008. године, против окривљених Т.В. и М.М, да су извршили наведено кривично дело и кривични поступак у овој кривично правној ствари према овим окривљенима је обустављен.

По оцени Врховног касационог суда, основано се у захтеву за заштиту законитости Репулбичког јавног тужиоца, наводи да је означеним решењима Општинског и Окружног суда у Крагујевцу учињена повреда кривичног закона из члана 274. став 1. тачка 4. ЗКП, с обзиром на то да у овој фази поступка веће које одлучује по приговору није овлашћено да цени да ли чињенице и околности на којима се оптужница заснива, пружају поуздан доказ да су окривљени извршили кривична дела која су им оптужним актом стављена на терет, нити да ли су испуњени услови да буду оглашени кривим. За опстанак оптужнице је довољно да се из изведених доказа може закључити да су окривљени основано сумњиви да су учинили дела која им се стављају на терет. Утврђивање и оцену доказа врши суд у пресуди на основу главног претреса, тако да решавајући поводом приговора на оптужницу, суд се не може упуштати у оцену доказа, а спорна питања из одбране окривљених могу се расправити само након одржаног главног претреса, а не у фази поступка, када се решава о приговору против оптужнице.

Приговор није правни лек против оптужнице, већ правно средство за проверавање постојања довољно основа за извођење окривљеног пред суд, па је и неприхватљив закључак првостепеног суда да у овој фази (у поступку по приговору против оптужнице) утврђује да окривљени нису поступали са умишљајем, јер је за такав закључак потребна оцена доказа у контрадикторном поступку, што значи да се веће не може упуштати у оцену противречних доказа, већ се цени основаност сумње која би оправдавала изношење ствари пред суд. У конкретном случају, суд који одлучује о приговору и суд који решава по уложеном жалби против решења донетог по уложеном приговору, цени само да ли има доказа и да ли су ти докази подобни да потврде закључак да су окривљени основано сумњиви да су дело извршили, односно да нема места оптужби.

Имајући ово у виду, у конкретном случају, када је суд прекорачио границе овлашћења која има по члану 274. став 1. тачка 4. ЗКП, не може се радити и о повреди из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, већ о повреди из члана 368. став 2. ЗКП, с обзиром на то да је неправилно примењена та одредба Законика о кривичном поступку а првостепени суд је за такву одлуку дао разлоге о одлучним чињеницама.

Из изложеног, а на основу члана 24. став 7, 424. и 425. став 2. ЗКП и члана 30. став 1, 32. и 90. Закона о уређењу судова, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде.

Гордана Бурлић, с.р.

Невенка Важић, с.р.